

**Wdowa Kurtz nuci dziecku do snu
[balladę dziadowską]**

nie patrz śmierci w oczy, synku, od tego się ślepie
– owa jasność ostateczna wypływa zbyt łatwo
ze szklanego oka boga w naszym ziemskim getcie
na ofiarę abrahama, *zanim zdejmą światło*

z bramy miasta, co wciąż zdycha niby pies pod płótem,
choć już we wszystkich oknach ustawiono krzyże,
by wyznaczyć lądowiska – na nie helikopter
ma wyrzucić nowych zbawców w szcerwieniałym dymie

rac, co palą się zbyt krótko nawet na stadionach,
lud tam barabaszowi śpiewał, wyśmiewając ciernie
wbite w głowę marzyciela, który za nich skonał.
nie patrz śmierci w oczy, synku, od tego się ślepie.

Martwa natura z literą „P” [rwany]

to jest krajobraz z widokiem na kościół
– w tle jakieś dymy i zmętniała rzeka,
a za nią drzewa leżące pokotem
wzdłuż linii prawa (polski w to nie mieszaj).

tam jedzie pociąg do umarłych stacji
z palcem na wargach, przez wymowną ciszę,
bo lepiej milczeć pośród słów wytartych
(nie mieszaj polski) lub zgubionych liter.

siny krajobraz i dymy jak kreski,
więc się nie mieszaj w zupę pełną krzyku,
(nie tykaj polski) tajemnic bolesnych
w różańcu z ostów i brytek bursztynu.

tu tkwi madonna z grudą ziemi w ustach,
z kościelnych wieży spływa w dół muzyka
i dal się szczyrzy, tnie się w drzewie pustka
– dziura po sęku (polski tam nie wtykaj).

mam tak od poniedziałku

T. Różewicz, „Kartoteka”

zostać podróżnikiem milionerem
poetą albo świętym
z otwartymi oczami
widzieć prawdę
i nie mieć oczu
które widziały miłość
dochodzić do głosu
i mieć coś do powiedzenia

na razie wierę się jak szczeniak
grzebiąc w resztkach
wyrzuconych godłach i portretach
wiem jak to jest
nie nadawać się do niczego
oprócz utrzymywania oddechu

a ci co nie cierpieli
jeszcze będą
tak jak nosisz w brzuchu
niestrawione wspomnienia
i mówią o tobie
że żyjesz
w dziurawym worku fragmentów
i trwaniu końca
bez końca